

Megaloceros (Mankhöjd 2,1 m)

Detta mäktiga djur kallas också "irländsk

jätteälg", eftersom de flesta fossilen hittats i

torvmossar på Irland. Men den fanns på flera

andra platser i Europa och Asien. Det är möjligt

att den också tagit sig till Nordamerika.

Megaloceros är berömd för den otroliga

hornkronan på över tre meter som den bar.

Liksom alla andra hjortar tappade Megaloceros

sina horn om hösten, då parningsstriderna om

honorna var över. När man först hittade fossil

efter det här djuret, trodde man att hornen

aldrig slutade växa. Till slut blev de så stora att

djuret inte kunde lyfta huvudet och svält ihjäl.

Numera vet man att fossil efter ihjälsvutna

Megaloceros kommer från hannar som blivit

undernärda under parningstiden, vilket

fortfarande kan hända med nutida hjortar. Det

finns grottmålingar som antyder hur

Megaloceros päls kan ha sett ut. Därmed vet vi

också att den urtida människan jagade

jättehjorten under istiden. De sista

medlemmarna av arten tros ha dött ut för 2500

år sedan. Megaloceros närmsta levande

släkting är dovhjorten.

